SVIMRA (AĐ), v. impers., e-n svimrar, one gets giddy, is stunned by a blow (Rögnvald svimraði við, því at höggit var mikit).

SVÍNA (AĐ), v. to subside, go down, of something swollen.

SVINNA, f. sagacity, good sense.

SVINN-HUGAÐR, a. wise; -LIGR, a. sensible (þat er svinnligra en, etc.).

SVINNR, a. (1) swift; only in, svinn Rín, the rapid Rhine; (2) wise, judicious; sá er s., er sik kann, he is wise who knows how to moderate himself.

SVINNR, m. good sense, reason; snúa á svinn sínu ráði, to turn to reason, mend one's ways.

SVIPA (AĐ), v. (1) to move swiftly, of a sudden but noiseless motion (fugl einn fló inn um glugginn ok svipaði um húsit); (2) refl., svipast at e-u or eptir e-u, to look after (s. at hrossum); s. um, to look around (svipuðust menn um ok fannst hann eigi í liðinu).

SVIPA (AÐ), v. to whip, horsewhip.

SVIPA, f. *whip* (hann hafði svipu í hendi ok keyrði hana).

SVIPAÐR, pp. looking so and so; s. illa = svipillr.

SVIPAN, f. (1) swinging, sweeping; at sverða s., while the swords are sweeping; með svá harðri s., so quickly; (2) fight (varð þar hörð s.); (3) the nick of time, moment (í þeiri s. féll Þorgils).

SVIP-ILLR, a. ill-looking; -LIGA, adv. smartly (förum vér nú helzti -liga); -LIGR, a. (1) unstable, transient (-lig sæla); (2) having a displeased air (ekki sýndist henni konan sviplig); -LYNDR, a. fickle-minded; -MIKILL, a. imposing (-mikill drengr). SVIPR, m. (1) a sweeping movement; (2) sudden loss (frændum Hrafns þótti mikill

s., er hann fór í brott); (3) a brief glimpse of a person; a fleeting, evanescent appearance (Olafr vaknaði ok þóttist sjá svip konunnar); (4) look, countenance (þik hefi ek sét honum líkastan at svip).

SVIP-STUND, f. moment, twinkling of an eye (þat var -stund ein áðr stofan brann svá at hon fell ofan).

SVIPTA (-PTA, -PTR), v. (1) to throw, fling (hón svipti honum á herðar sér); s. borðum, to remove the tables; s. e-u ofan, to sweep off, knock down (þeir sviptu ofan öllum goðunum af stöllunum); bjarndýrit svipti honum undir sik, the bear got him under; (2) to reef (veðr óx í hönd ok bað Bjarni þá s.); s. seglunum, to reef the sails; s. til eins rifs, to take in all reefs but one; (3) to strip, deprive, s. e-n e-u (hann sviptir hana faldinum); also, s. e-n af e-u (s. e-n af sínum hlut); (4) refl., sviptast, to tug, wrestle (tókust þeir konungr í hendr ok sviptust fast).

SVIPTA, f. *loss* (hann kvað sér sviptu at þeira skilnaði).

SVIPTI-KISTA, f. a movable chest.

SVIPTINGAR, f. pl. tugging-wrestling, tussle (váru þær s. all-harðar).

SVIPTIR, m. loss (e-m þykkir s. í e-u).

SVIPU-HÖGG, n. a lash with a whip; -LEIKR, m. a kind of game.

SVIPULL, a. unstable, transient.

SVIP-VINDR, a. *fickle*, = -lyndr; -vísi, f. = sveipvísi; -víss, a. = sveipvíss.

svíar, m. pl. the Swedes.

SVÍA-RÍKI, -VELDI, n. the Swedish kingdom or empire.

SVÍÐA (SVIÐ; SVEIÐ, SVIÐUM; SVIÐINN), v. (1) to singe, burn, roast (s. dilka-höfuð); (2) to smart, of a wound, burn, etc. (svíða sætar ástir).

SVÍFA (SVÍF; SVEIF, SVIFUM; SVIFINN),

